

Schriftelijke reactie namens Functioneel Parket d.d. 4 juli 2025

“Op 26 juni stond op de website van de Erasmus School of Law het artikel “Het OM doet niet genoeg tegen zorgfraude”. In overleg is afgesproken dat het Functioneel Parket (FP) in de gelegenheid wordt gesteld hierop te reageren.

De aanleiding voor dit artikel betreft een publicatie op 13 juni in de Telegraaf, met als headline ‘Vrij spel voor fraudeurs in de zorg; slechts handjevol malafide hulpverleners vervolgd’. In deze publicatie zijn meerdere onjuistheden verkondigd. Waarvan de belangrijkste het aantal vermelde verdachten dat de afgelopen jaren door het FP is gedagvaard. Het FP heeft de Telegraaf daarom gevraagd om de tekst aan te passen. Dat is gebeurd.

De oorzaak van deze onjuiste cijfermatige weergave is een rekenkundige fout van de betreffende journalist van de Telegraaf. De afgelopen vijf jaar zijn in totaal 58 strafrechtelijke onderzoeken bij het FP ingeleverd. In deze onderzoeken ging het om 205 unieke verdachten. Hiervan zijn er in totaal 141 gedagvaard. Een aantal zaken is geseponeerd, en het overige gedeelte bevindt zich nog in de onderzoeksfase waarbij aldus nog geen sprake is van dagvaarding. Ten aanzien van het meest recente jaar, 2024, heeft het FP van de 75 individuele verdachten in totaal 70 verdachten gedagvaard. Bij voornoemde aantallen zijn overigens niet ook de zaken van de Arrondissementsparketten (AP's) meegenomen, die ook zorgfraude onderzoeken en vervolgen. Hierover heeft het FP niet de beschikking. Het beeld dat in de Telegraaf wordt geschetst is aldus pertinent onjuist.

Deze door de Telegraaf gepubliceerde cijfers vormen echter wél de basis voor het artikel op de website van de Erasmus School of Law, waarin hoogleraar Martin Buijsen aan het woord is. Noch de heer Buijsen noch de Erasmus School of Law heeft bij het FP navraag gedaan over de juistheid van de in de Telegraaf genoemde cijfers, terwijl op dat moment de Telegraaf op verzoek van het FP al had aangepast.

Over het aantal individuele verdachten dat is gedagvaard kan worden gezegd dat dit nog steeds niet hoog is. Het FP onderschrijft dat de pakkans voor zorgfraude laag is. Maar dit moet wél in de juiste context worden geplaatst.

Ten eerste: het FP is een landelijk en internationaal opererend parket dat gespecialiseerd is in de aanpak van financieel-economische criminaliteit. Als onderdeel van het Openbaar Ministerie (OM) heeft het een onderscheidende rol in het bestrijden van criminaliteit met maatschappelijke ondermijnende effecten, zoals de geprioriteerde aanpak van zorgfraude. Het grote verschil met AP's van het OM, is dat het FP het strafrecht gericht en selectief inzet op specifieke fraudevormen, zoals in dit geval zorgfraude. In het kort betekent dit: ingewikkelde en omvangrijke onderzoeken waarbij sprake is van een ernstige inbreuk op de rechtsorde en/of omdat de risico's voor

de maatschappij groot zijn. Hierbij wordt niet de focus gelegd op de grote aantallen, maar juist op complexe netwerken en de sleutelfiguren hierin. Maar ook op facilitators die de fraude mogelijk maken en zaken waarbij een signaalfunctie kan worden afgegeven. Denk bijvoorbeeld aan de [COZO fraude](#) en het misbruik met de [SOV-OVV regelingen](#).

Ten tweede: het gemak waarmee zorgfraude wordt gepleegd en de onverminderde hoge instroom aan fraudesignalen en misstanden in de zorg. De vraag is: wat is hiervan de oorzaak? Het FP stelt zich al lange tijd op het standpunt, en heeft daar nooit een geheim van gemaakt, dat sommige onderdelen in ons zorgstelsel kwetsbaar zijn voor criminele ondermijning en misbruik van zorggeld. De inzet van het strafrecht kan dit probleem niet oplossen. Daarvoor is juist een investering nodig op het gebied van wet- en regelgeving, preventie en toezicht. Het vergroten van de capaciteit bij het FP en de recherche zorgfraude van de Nederlandse Arbeidsinspectie is simpelweg niet de oplossing van het probleem.

Ten derde: zelfs als de capaciteit van het FP en de Arbeidsinspectie wordt vergroot, leidt dit niet per definitie tot meer en snellere veroordelingen. Dat heeft te maken de manier waarop het strafprocesrecht is ingericht én de wijze waarop de strafrechtketen functioneert. Het strafrechtelijk onderzoek naar zorgfraude is veelal complex, duurt lang en omvat ook een regieprocedure bij de rechter-commissaris. Als een onderzoek is afgerond, wordt dit ook niet binnen één week door de strafrechter behandeld. Kortom: voordat een veroordeling een feit is, gaat daar veel tijd overheen.

Resumerend: de inzet van het strafrecht heeft een belangrijke rol in de aanpak van zorgfraude, maar kan het probleem niet alleen oplossen. Alle partners in de keten hebben daar een rol in. We werken met alle partijen hard om het vraagstuk meer systemisch aan te pakken. Dat betekent meer samenhang tussen preventie en repressie. Dat gebeurt onder andere in de Taskforce Integere Zorg, waar de verschillende ketenpartners zijn aangesloten.”